

MATTHAEI
GRIBALDI MOPHAE
CHERIANI IURISCONSUL-
TI CLARISSIMI, COMMENTARII IN
ALIQVOT PRÆCIPVOS DIGESTI INFORTIATI, NOVI,
& Codicis Iustiniani Titulos atq; Leges, vtilissimis CONCLV-
SIONIBVS illustrati. Et in florentissi. Patauino Gym-
nasio per eundem, tum temporis ex ordine
profitentem, prælecti.

NVNQ PRIMVM AD UTILITYM OMNIVM IN SCHOLIS,
foroq; versantium, tum etiam ob colendam Praeceptoris optimè meritum memoriam, singulari
opera, studio, & industria CONRADI AB OFFENBACH, iure consulti,
Lotharingici, & Hesorum Principum Consiliarij, &c. una cum
Additionibus eiusdem non infrugife-
ris, editi.

QVIBVS ADIVNXIMVS ET PLVRES GRIBALDI LVCUBRA-
tiones, iam antea diuersis in locis ab ipso euulgatas, vthoc primo volumine, præ-
cipua illius OPERA Lector habeat: Donec alterum, nostro studio,
(quod breui futurum pollicemur) volu-
men, subsequatur.

Num. 46. cap. 6.

Num. . 28. Cum Indice rerum & verborum copioso.



CVM GRATIA ET PRIVILEGIO IMPERIALI.
Francofurti ad Mainum Anno 1577.

COLL. SOC. IESV SALM. EX DONO RIASVM



AD INSIGNIA GENTI- LITIA D. CONRADI AB OFENBACH, I. C. DOCTISS.



*Hic canis in silvis sequitur genus omne ferarum.
Hic tua, iustitia munera, scripta docent.*

Renatus Olry Nanceianus.

A L I V D.

*Clari Ofenbachij sVNt hac sacRa stemmat A, Docti
Ingenij, dotes que meruere sui.
Tradidit hac series proauorum longa, sed ipse
Hac florere sua dexteritate facit.
Quod fidus custos sit legum, iuris, & aqui:
In galea rutilans denotat ista canis.*

VV.L. Ab Ortenberg L.L.S.

D. CONRADO AB OFENBACH IVRISCON- SVLTO CELEBERRIMO ET AMICO PERCOLEND.

*Dum tua mellito exornant sermone Gribaldū
Scripta, diu extinctus morte neganter edidit.
Vinit, & inuitis reddit ille fororibus, at qui
Altera(quod visuas) debita vita sibi est.*

*Cum tamē hunc vitæ reddidit: iam morte sōpissime
Caro leis tecum Mopha triumphat aquis.
Ille iterum viuit, morti tumulog̃ superflue,
Mopha, viuet bonus nominis ille tui.*

Renatus Olry Nanceianus.

* 2

S E R E-

MATTHAEI GRIBALDI
MOPHAE, IURISCONSULTI
CHERIANI, PRAEFATIO, SUPER LECTV.
RA SEQVENTI: HABITA PATAVII, IN SCOLA IV-
reconsultorum: Tertia Nouembris. Anno
M. D. L.

SERVIVM SVLPIITIVM, Inter veteres Iu-
risconsultos, facile principem, Ornatisse
Confessus: Cui S. P. Q. R. ob egregia in
Rempub. merita, interpellante M. Tullio,
statuam collocauit, Cum ciudem Cicero-
nis amicissimi viri, grauissimum dolorcm,
ex obitu Tulliae filiae conceptum, lenire
omnibus modis conaretur: Inter cætra
præclara sua dicta, sanè memorabilem sententiam protulisse le-
,, gimus: Nempe, ea, quæ solius temporis fluxu confici solent, tem-
,, pectiva hominis prudentia præcurri debere. Nullam enim esse, Sensu Sulpitij elegans
Dogma.
,, tam immensam doloris, aut voluptatis magnitudinem, quæ tan-
,, dem solo temporis spacio non euaneat: Hanc ab initio repre-
,, mere, & moderari summae esse prudentiæ.

At quorsum hæc commemo-ro? Ego sanè, Nobilissimi Iuuc-
nes, hanc elegantissimam aureamq; sententiam, ad vos, studiaq;
vestra, probè referendam putavi: Qui, cum per innatum feruidæ
ac lasciuientis ætatis calorem, ad corporeas voluptates, iuueniles
dclitias, & lubrica desideria, magis, quam ad secura virtutum stu-
dia, procliuem animum habeatis: præmium operæ me facturum
existimau-i, si vel hac vna sapientissimi Iureconsulti admonitio-
ne, vos ab erroneis diuiculis, ad rectam bene viuendi semitam
reuocarem. Cogitandum etenim vobis est, candidissimi Iuuenes,
ita aliquando futuru, vt isthæc omnia Iuuenilia, (vt sic appelle) A
tis, vobis
deliramenta, quæ nunc præcipiti mente versatis, dum forte locis,
nugis, choreis, ludis, aleæ, scortis, amoribus, gladijs, contentioni-
bus, profusionibus, cæterisq; id genus studijs, parum quidem
honestis, ac liberalibus indulgetis: Ita futurum (inquam) vt hæc
omnia solius temporis cursu, in vobis facilè pcreant, ac delean-
tur. Præsertim cum calore illo, paulatim discussio & tepefacto, pul-
sus & Arterion in vobis ita refixerint, vt vos ipsi in pœnitentiam
amissi temporis deducamini. Tunc enim vobiscum ingemisc-

IN RVBRICAM TITVLI DIGESTORVM INFORTIATI. SOLVTO MATRIMONIO, QE MADMODVM

DOS PETATVR, LECTVRA ORDINARIA: EXCEL-
lentissimi Iurisconsulti, Matthaei Gribaldi Mopha. Patavij. 1550.

Sint ordine
nihil Cifas.
GV m nihil sine ordine, præter
confusionem, constare possit:
Glossa §. Inordinatum Auth.
de hæred. & falcid. nos, circa
declarationē huius Rubricæ, iusto serua-
to ordine, xiiii. Quæstiones tractabi-
mus.

1. De Origine Dotis, & quam ob causam inuenta sit.
2. Quamobrem secundus Pandectarū Tomus, infortiatum dicatur? & quomodo dictio (.i n.) in Iure accipiatur?
3. Vtrum statutum, puniens insultantem in domo, comprehendat illum quoque, qui alicui in ostio insultat?
4. An argumentum ab Etymologia vocabuli sumptum valeat?
5. Nunquid dictiones, PERVSINVS, & de PERVSIO conuertantur, & sint eiusdem significationis? & nūquid Reprefalit & cōcessit, contra Perusinos, cōcedantur contracum, qui est de Perusio?
6. An continuationes glossæ, recte procedant?
7. Quamobrem Tomus hic, à capite libri editus non fuerit? & De intellectu L. Argentarius. ff. de Eden.
8. An hic Titulus locū habeat, quo cunque modo soluto Matrimonio? & De intellectu L. Auunculo. ff. de cond. ob causam.
9. Qualem habent vim, ablativi absoluti? & de Intellectu L. A testatore. ff. de cond. & demonstrat.
10. Qualiter accipiatur verbum P E T O? Et vtrum statutum loquēs, de petitione, repetitionem includat?
11. Quid sit Dos? & Vtrum libellus generalis, in dote procedat? & de intellectu l. f. C. de sententiis, quæ sine certa quantitate profer.
12. An appellatione dotis, veniat Dos promissa, sicut numerata, seu tradita?
13. Nūquid soluto Matrimonio, pro-

priè Dos dicatur? & Vtrum statutum, de dotata loquens, comprehendat viduam? siue: Quo tempore Dos propriè dicatur?

PRIMA QVAESTIO.

DE ORIGINE DOTIS.

D primam quæstionē diceret quis, Dotem ideo inuenitā, vt onera Matrimonij, p. hanc sufficiantur. I. si ante. I. Diuortio. J. eod. I. p. onerib. C. de Iure dot. L. dotis fructus. eod. tir. Aliā tamē adfert rationē Euripides, in Hyppolito, dicēs: Constat, *Ratio Euripi* Mulierē ingens esse malum, quod Pater à *dis*, quare se progenitum, vt in alienam propellat *Dos multa*. domum, pretio dato, cogitur defrudere.

Hoc Euripidis dictū, duabus Iurisratio-
nibus fulcitum est. Prima: Quòd officij *Officij Pa-*
paterni est, dotare filiā, & mediante mer-
tērii est, do-
cede, domo illā extrudere. L. qui liberos. *rare filiam.*
ff. de ritu nupt. Altera, quòd omnis mūrū mul-
ier mala: & ideo mali, qui abius procrea-
tur. *Quicquid enim ab infecta radice*
progreditur, infirmum est & debile. L. fi.
C. de natural. lib.

Dos ipsius foeminæ, ppiū est patrimo-
nium. L. 3. §. Ergo etiam ff. de Minorib. &
ibi notab. Glossa, In voc. Patrimonium.

Pater in initio dotis dandæ, legē, quam
velit, etiam citra personā filiæ, dicere po-
test. Sed postquam semel dotē constituit,
non potest eam postea imminuere, citra
vtriusque & Mariti, & Vxorū filiæ per-
sonam. L. Legitimam. ff. de paſt. L. Cum
Dos. ff. de paſt. dotal. vbi text. notab.

Dedote Profectitia, disputat DD. Vtrū, *Dos Profecta*
solito Matrimonio, ad patrē reuertatur, *tia. an Solu-*
an liberis relinquatur. Socynus tamen *to Matrimo-*
cons. 9. vol. 1. non tandem de consuetu-*nio. ad Patrē*
dine, sed etiam de rigore lutis, Dote Pro-*reuert. atq.*
fectitiam, propriam esse Mulieris, & ad li-*Tamen tene-*
beros transire, non ad patrem, probat. *reſer confere*
xx. Argumentis fac. L. pater filiam. ff. ad L. f. C. de
L. falcid. *cum liberis.*
Cellar.

A 2 II. QVAE-